

பாபநாசம் சிவன் கீர்த்தனைகளில் வேற்றுமை உருபுகள்

முனைவர் ச. உமாமஹேஸ்வரி,

முதல்வர்,

கலைக்காவிரி நுண்கலைக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

ஆய்வு நோக்கம்

விபக்தி கீர்த்தனைகள் என்ற பெயரில் வடமொழியில் கீர்த்தனைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. விபக்தி என்பது வேற்றுமையை குறிக்கும். வாக்கியங்களை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேற்றுமை உருபுகள் அவசியம் என்ற நிலையில் தமிழ்ப் பாடல்களில் வேற்றுமை உருபுகள் அவசியம் இடம்பெறும் வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது. பாபநாசம் சிவன் அவர்களின் கீர்த்தனைகளில் வேற்றுமை உருபுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள விதத்தை ஆய்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மொழியின் பயன்பாட்டில் முக்கிய இடம் வகிப்பது இலக்கணம். இலக்கண அழகுடன் இயற்றப்படும் பாடல்கள் அதனை இயற்றியவரின் மொழித்திறனை எடுத்துரைக்கின்றன. வடமொழி இலக்கணத்தில் குறிப்பிடப்படும் 'விபக்தி' எனும் சொல் தமிழ் இலக்கணத்தில் 'வேற்றுமை' எனப்படுகிறது. வடமொழியில் விபக்தியை பயன்படுத்தி முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் அவர்கள் விபக்தி கீர்த்தனைகள் எனப்படும் தொகுதிக் கீர்த்தனைகள் பலவற்றை இயற்றியுள்ளார். தமிழ் இசைவாணர்கள் வேற்றுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன் உருபுகளை பயன்படுத்தி தொகுதிக் கீர்த்தனைகளாக இயற்றாவிடனியும் தன் படைப்புகளில் வேற்றுமை உருபுகளை பயன்படுத்தி உள்ளமையை பல பாடல் வரிகள் மூலமாக அறிய முடிகிறது. அவ்வகையில் பாபநாசம் சிவன் அவர்கள் தமது கீர்த்தனைகளில் வேற்றுமை உருபுகளைப் பயன்படுத்தி உள்ள விதத்தை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முதன்மை சொற்கள் : வேற்றுமை உருபுகள், விபக்தி, கீர்த்தனைகள்

முன்னுரை

பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்தப் பெயர் சொல்லின் இறுதியில் அமையும் சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகள் எனப்படுகின்றன. இசை உருப்புகளில் இவை முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. குறிப்பாக வடமொழியில் 'விபக்தி' என குறிப்பிடப்படும் வேற்றுமை உருபுகளை மையமாக வைத்துத் தொகுதி கீர்த்தனைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழிசை வடிவங்களில் வேற்றுமை உருபுகள் அமைக்கப்படும்

விதத்தை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில், 'பாபநாசம் சிவன் கீர்த்தனைகளில் வேற்றுமை உருபுகள்' என்னும் தலைப்பில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழ் மொழியில் வேற்றுமைகளும் உருபுகளும்

பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்தும் முறை 'வேற்றுமை' எனப்படுகிறது. இதற்கென பயன்படுத்தப்படும் அசைகள் 'உருபுகள்' எனப்படுகின்றன. வேற்றுமை உருபுகள் வாக்கியத்தின் பொருளை நன்கு உணர உதவுகின்றன. உருபுகளுக்கு பதிலாக முழு சொல் வேற்றுமை உருபாக வருவதும் உண்டு (தூரிகை கொண்டு தூரிகையால்). தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் எட்டு வேற்றுமைகள் உள்ளன. அவைகளுள் முதல் மற்றும் எட்டாம் வேற்றுமைகளுக்கு உருபு இல்லை. ஏனைய ஆறு வேற்றுமைகளுக்கும் உறுப்புகள் உள்ளன.

அவை பின்வருமாறு :

வேற்றுமை	உருபு
முதல் வேற்றுமை (எழுவாய் வேற்றுமை)	-
இரண்டாம் வேற்றுமை (செயப்படு பொருள் வேற்றுமை)	ஐ
மூன்றாம் வேற்றுமை (கருவி வேற்றுமை)	ஆல், ஆன், ஓடு, ஒரு
நான்காம் வேற்றுமை (கொடை வேற்றுமை)	கு, ஆக
ஐந்தாம் வேற்றுமை (நீங்கல் வேற்றுமை)	இன், இல், இருந்து, விட
ஆறாம் வேற்றுமை (உடைமை வேற்றுமை)	அது, ஆது, அ
ஏழாம் வேற்றுமை (இட வேற்றுமை)	கண், இடம், மீது, மேலே முதலிய 28 ம்
எட்டாம் வேற்றுமை	-

பாபநாசம் சிவன் அவர்களின் இசைப் படைப்புகள்

'போலகம் ராமையா' என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட பாபநாசம் சிவன் அவர்கள் கர்நாடக இசை வடிவங்கள் பலவற்றை இயற்றி அருள் தொண்டு ஆற்றியுள்ளார். வர்ணம், கிருதி, கீர்த்தனை, பஜன், சிந்து மற்றும் ராகமாலிகை ஆகிய இசை வடிவங்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது இசை வடிவங்கள் இறைவனைப் போற்றுவதாகவும்,

மகான்களைத் துதிப்பதாகவும், தத்துவக் கருத்துக்களை மனதில் விதைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன. இவர் தமிழ் மற்றும் வடமொழி ஆகியவற்றில் தமது படைப்புகளை இயற்றியுள்ளார். கல்யாணி, தோடி, சிம்மேந்திர மத்யமம், சண்முகப்பிரியா போன்ற மேள ராகங்களிலும் மோகனம், காம்போஜி, கேதார கௌளை, குந்தளவராளி, ரீதிகௌளை போன்ற ஜன்னிய ராகங்களிலும் இவர் இசை வடிவங்களை அமைத்துள்ளார். நாகஸ்வராளி, நாராயண கௌளை போன்ற அறிய ராகங்களிலும் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார். சிவன் அவர்கள் தமது இசை வடிவங்களுக்கு ஆதி, ரூபகம், சாப்பு ஆகிய தாளங்களை அதிகமாகக் கையாண்டுள்ளார்.

இசை வடிவங்களில் வேற்றுமை உருபுகள்

பொதுவாக இசை வடிவங்கள் பெயர்ச்சொல்லை மையமாகக் கொண்டே அதிகம் இயற்றப்படுகின்றன. வடமொழியில் 'விபக்தி' க்ருதிகள் என்ற பெயரில் வேற்றுமை உருபுகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட தலத்தில் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்தை குறித்து கீர்த்தனைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக முத்துசாமி தீக்ஷிதர் இயற்றியுள்ள அபயாம்பா விபக்தி கீர்த்தனைகளை குறிப்பிடலாம். இவை ஒன்பது கீர்த்தனைகளைக் கொண்டதோர் தொகுப்பாகும். வடமொழி இலக்கணத்திற்குரிய வேற்றுமை உருபுகளைக் கொண்டு இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவை அனைத்தும் ஒரே தெய்வத்தின் பெயர்ச்சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழில் இத்தகைய தொகுதிக் கிருதிகள் அல்லது கீர்த்தனைகள் இயற்றப்படவில்லை. எனினும் வேற்றுமை உருபுகளைக் கொண்டு தனிக் கீர்த்தனைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக அருணாச்சல கவிராயரின் 'ராமனைக் கண்ணார' எனும் கீர்த்தனையைக் குறிப்பிடலாம். இதில் ராமனை எனும் பெயர்ச்சொல்லில் 'ஐ' எனும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு அமைந்துள்ளது. இவ்வகையில் தமிழில் இயற்றியுள்ள பல வாக்கேயக்காரர்களின் இசை வடிவங்களில் வேற்றுமை உருபுகள் காணக் கிடைக்கின்றன.

பாபநாசம் சிவன் பாடல்களில் வேற்றுமை உருபுகள்

பாபநாசம் சிவன் அவர்களது இசை வடிவங்கள் அனைத்தும் பக்தி நயம், ராகம், தாளச்சிறப்பு, இசை அணிகளின் அமைப்பு என பல்வேறு சிறப்பு மிக்கதாய் விளங்குகின்றன. வடமொழியில் முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் இயற்றிய விபக்தி கிருதிகள் போன்று தமிழ் மொழியில் பாபநாசம் சிவன் அவர்கள் கல்பகாம்பிகை மீது ஆறு பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். இவை அனைத்தும் கல்பகாம்பிகை மீது 'கல்பக' எனத்

தொடங்கும் வகையில் இயற்றியுள்ளார். இவரது கீர்த்தனைகள் சிலவற்றில் தமிழ் மொழியின் வேற்றுமை உருபுகள் சில இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. அவை பின்வருமாறு விளக்கம் பெறுகிறது.

முதல் வேற்றுமை

(இஃது) எழுவாய் வேற்றுமை எனப்படுகிறது. இதற்கு உருபுகள் இல்லை. எழுவாய் தனித்து நின்று பொருள் தரும் வகையில் வாக்கியம் இருக்கும். அவ்வாக்கியத்தில் எழுவாய் பெயர்ச்சொல்லாக அமைந்திருக்கும். இவ்வாறு எழுவாயைக் கொண்டு துவங்கும் பாடல்கள் சிலவற்றை பாபநாசம் சிவன் அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்.

சான்று

சிங்காரவேலவன் வந்தான் - ஆனந்த பைரவி - ஆதி

இரண்டாம் வேற்றுமை

இது செயப்படு பொருள் வேற்றுமை எனப்படுகிறது. இதற்குரிய வேற்றுமை உருபு 'ஐ' என்பதாகும். இதனைப் பயன்படுத்தி பல கீர்த்தனைகளை பாபநாசம் சிவன் அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்.

சான்று

1. ஆடிய பாதத்தை - பந்துவராளி - ஆதி
2. கண்ணனை பணி - சண்முகப்பிரியா - ஆதி
3. தேவ தேவனை - செஞ்சுருட்டி - ரூபகம்
4. தணிகேசனை - தோடி - ஆதி

மூன்றாம் வேற்றுமை

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு & ஓடு ஆகியவை ஆகும். உடன், கொண்டு ஆகிய சொல்லுருபுகளும் இவற்றில் உண்டு.

சான்று

காநரசமுடன் நின் திருப்புகழ் தனையே - ப்யாகடை - ரூபகம்

'கு' என்பது நான்காம் வேற்றுமை உருபு ஆகும். இது பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்துவதுடன் கொடை, பகை, நட்பு , தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு ஆகிய வினைகளுக்கு உரியவருடன் இணைந்தும் பொருளை வேறுபடுத்த உதவுகிறது.

சான்று

1. மோகன ச்ருங்கார மூர்த்தி ரங்கனுக்கு - மோகனம் - ஆதி
2. ஸ்வாமிக்கு ஸரி எவ்வரே - கேதார கௌளை - மிஸ்ர சாபு
3. விக்ன விநாயக மூர்த்திக்கு மங்களம் - மத்யமாவதி - ஆதி

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாக இன், இல் ஆகியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. பாபநாசம் சிவன் அவர்களின் சில பாடல்களில் இவ்வுருபுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சான்று

1. தாயின் மணிக்கொடி - சாலக பைரவி 166
2. க்ரஹங்களின் அனுக்ரஹ பலம் - பைரவி - ஆதி
3. கல்பகாம்பிகையின் கழல் - லதாங்கி - ஆதி

ஆறாம் வேற்றுமை

அது, ஆது, அ ஆகியவை ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளாக குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை உரிமைப் பொருளில் வரும் வகையில் கையாளப்படுகின்றன.

சான்று

1. எனது மனம் - ஹரிகாம்போஜி - ஆதி
2. உனது தயை - பந்து வராளி - த்ரிபுடை

ஏழாம் வேற்றுமை

'கண்' என்பது ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய உருபு ஆகும். மேல், கீழ், கால், மீது, போன்று சில உருபுகளும் வருவதுண்டு. இவை அனைத்தும் இடம், காலம்

ஆகியவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'இல்' எனும் உருபு இடப்பொருளாக வந்தால் அவற்றை ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகக் கொள்ள வேண்டும்.

சான்று

1. கடலில் அமிழ்ந்திடுவோம் - மணிரங்கு - ஆதி
2. சௌந்தர்ய வெள்ளம் தனில் - மோகனம் - ஆதி
3. தேரில் ஏறினான் வசு தேவபாலன் - கல்யாணி - ரூபகம்
4. இத்தரணியில் - பேகடா - மிஸ்ரசாபு

எட்டாம் வேற்றுமை

விளிப்பொருள் எனப்படும் அழைத்தல் எனும் செயலில் வருவது எட்டாம் வேற்றுமை. இதற்கு தனி உருபுகள் கிடையாது. படர்க்கைப் பெயர் முன்னிலைப் பெயராகவும் திரிந்தும் வருவது எட்டாம் வேற்றுமை ஆகும்.

சான்று

1. ராமா இது தர்மமா - கல்யாணி - ஆதி
2. ஆண்டவனே - சண்முகப் பிரியா - ரூபகம்
3. ஓ சிவ பரம்பொருளே - பரஸ் - ஆவி
4. ஈசனே இந்த - சக்ரவாகம் - ரூபகம்
5. கண்ணா காத்தருள் - மத்யமாவதி - ஆதி

முடிவுரை

வேற்றுமை உருபுகள் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் கருதப்படுகிறது. பேச்சு வழக்கிலும் இவை பயன்படுத்தப்படும் போது வாக்கியங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இசை வடிவங்களில் வேற்றுமை உருபுகளின் பயன்பாடு என்பது கருத்தை விளக்கும் வகையில் பயன்பட்ட போதிலும், ஒரு சில உருபுகள் பரவலாக பயன்படுத்த தேவை இன்மையை உணர முடிகிறது. குறிப்பாகப் பாபநாசம் சிவன் அவர்களின் கீர்த்தனைகளில் எட்டு வகை வேற்றுமை உருபுகளும் காணக் கிடைத்தாலும் ஒரு சில உருபுகள் மட்டுமே அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும் இறைவனை துதிக்கும் போது நேரடியாக இறைவனிடம் முறையிடும் வகையில் பாடும் பாடல்களே அதிகம் இயற்றப்பட்டுள்ளன. கருணையை எண்ணித் துதிக்கும் வகையில் இயற்றப்பட்டுள்ள பாடல்களில் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு பரவலாகக் கையாளப்பட்டுள்ளதையும்

காணமுடிகிறது. ஆகவே தமிழ் இலக்கணத்தின் ஒரு பகுதியான வேற்றுமை உருபுகள் தமிழிசை வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது பாபநாசம் சிவன் அவர்களின் கீர்த்தனைகளின் வழி அறிய முடிகிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. Dr.ருக்மணி ரமணி, ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ பாபநாசம் சிவன் அவர்களின் கீர்த்தனை மாலை இரண்டாம் பதிப்பு (Vol 1 முதல் VII வரை), ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா பிரிண்டர்ஸ் சென்னை, 2006.
2. தொகுத்தவர் : R. ரங்கராமானுஜ ஐயங்கார் ஸ்ரீ க்ருதி மணி மாலை பாகம் III, விபஞ்சி கல்சுரல் ட்ரஸ்ட், சென்னை, 2001.
3. Sanskrit - Tamil - English Dictionary, Samskrit Education Society, Chennai - 28, 2011.
4. தொகுத்தவர் : புலவர் பொன். மணிமாறன், அடோன் தமிழ் இலக்கணம், அடோன் பப்ளிஷிங் குரூப், திருவனந்தபுரம், 2015.
5. உரை : இளம்பூரணனார், தொல்காப்பியம், ஐந்தாம் பதிப்பு, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2017.